

Întrebările preliminare

- 1) Operațiunile constând în i) oferte de cumpărare în numerar de obligațiuni, în ii) emiterea de obligațiuni și în iii) oferte publice de subscriere de acțiuni trebuie considerate „operațiuni globale” în sensul jurisprudenței Curții stabilite în Hotărârile Isabele Gielen (C-299/13) ⁽¹⁾ și Air Berlin (C-573/16)? ⁽²⁾?
- 2) Expresia „formalități aferente”, utilizată la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 ⁽³⁾, trebuie interpretată în sensul că se referă la serviciile de intermediere financiară achiziționate cu titlu accesoriu în legătură cu operațiunile constând în i) oferte de cumpărare în numerar de obligațiuni, în ii) emiterea de obligațiuni și în iii) oferte publice de subscriere de acțiuni?
- 3) Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 poate fi interpretat în sensul că se opune aplicării taxei de timbru în ceea ce privește comisioanele percepute pentru serviciile de intermediere financiară prestate de o bancă, constând în i) răscumpărarea de titluri de creanță, în ii) emiterea și plasarea pe piață de titluri negociabile și în iii) majorarea capitalului prin subscrierea publică a acțiunilor emise, astfel de servicii incluzând obligația de a identifica și de a contacta investitorii în scopul distribuirii de titluri de valoare, de a primi ordine de subscriere sau de cumpărare și, în anumite cazuri, de a cumpăra titlurile de valoare care fac obiectul ofertei?
- 4) Trebuie să se dea un răspuns diferit la întrebările anterioare în funcție de aspectul dacă furnizarea de servicii financiare este obligatorie în temeiul legii sau opțională?

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266

⁽²⁾ EU:C:2017:772

⁽³⁾ Directiva 2008/7/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 privind impozitarea indirectă a majorării de capital (JO 2008, L 46, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de DEVNIA TSIMENT (Bulgaria) la 28 iunie 2022 – „DEVNIA TSIMENT” AD/Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Cauza C-428/22)

(2022/C 389/05)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Varna (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „DEVNIA TSIMENT” AD

Pârât: Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Întrebările preliminare

- 1) Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și al articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei și, respectiv, în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora persoanele care au efectuat importuri intracomunitare de cocs de petrol în scopul producției în sensul punctului 3.4.23 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 ⁽²⁾ pot fi obligate să constituie stocuri de urgență?

- 2) Considerentul (33) al directivei menționate și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din aceasta trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora tipurile de produse supuse obligației de constituire și menținere de stocuri de urgență se limitează la o parte din tipurile de produse menționate la articolul 2 litera (i) din această directivă coroborat cu capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008?
- 3) Considerentul (33) al directivei menționate și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din aceasta trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora realizarea de importuri intracomunitare dintr-un tip de produse menționate la articolul 2 litera (i) din directivă coroborat cu capitolul 3.4 din anexa A la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 de către o persoană implică obligația acestei persoane de a constitui și menține stocuri de urgență dintr-un alt tip, diferit, de produse?
- 4) Considerentul (33) al directivei menționate și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din aceasta trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de drept național, precum cele în discuție în procedura principală, potrivit cărora o persoană este obligată să constituie și să mențină stocuri dintr-un produs pe care nu îl utilizează în cadrul activității sale economice și care nu are nicio legătură cu această activitate, obligație care implică, de asemenea, o sarcină financiară semnificativă (care conduce, în practică, la imposibilitatea îndeplinirii acesteia), întrucât persoana respectivă nici nu dispune de produs, nici nu este importatorul și/sau deținătorul acestuia?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la oricare dintre întrebările de mai sus: Considerentul (33) și articolul 1, articolul 3, articolul 8 și articolul 2 literele (i) și (j) din Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de petrol și/sau de produse petroliere, având în vedere obiectivul directivei și în lumina principiului proporționalității consacrat la articolul 52 alineatul (1) coroborat cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că importatorul unui anumit tip de produs poate fi obligat numai să constituie și să mențină stocuri de urgență din același tip de produs care a făcut obiectul importului?

(¹) JO 2009, L 265, p. 9

(²) JO 2008, L 304, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 4 iulie 2022 – R. M. și E. M./Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Ameti kaudu)

(Cauza C-437/22)

(2022/C 389/06)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Recurenți: R. M. și E. M.

Celelalte părți la procedură: Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Ameti kaudu)

Întrebările preliminare

- 1) În împrejurări precum cele din procedura principală, articolul 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 (¹) al Consiliului din 18 decembrie 1995, coroborat cu articolul 56 alineatul (1) și cu articolul 54 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 (²) al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 și cu articolul 35 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 (³) al Comisiei din 11 martie 2014, constituie un temei juridic cu efect direct pentru recuperarea ajutorului obținut în mod fraudulos și finanțat din Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) de la reprezentanții unei persoane juridice beneficiare, care au furnizat în mod deliberat informații false pentru a obține în mod fraudulos ajutorul?